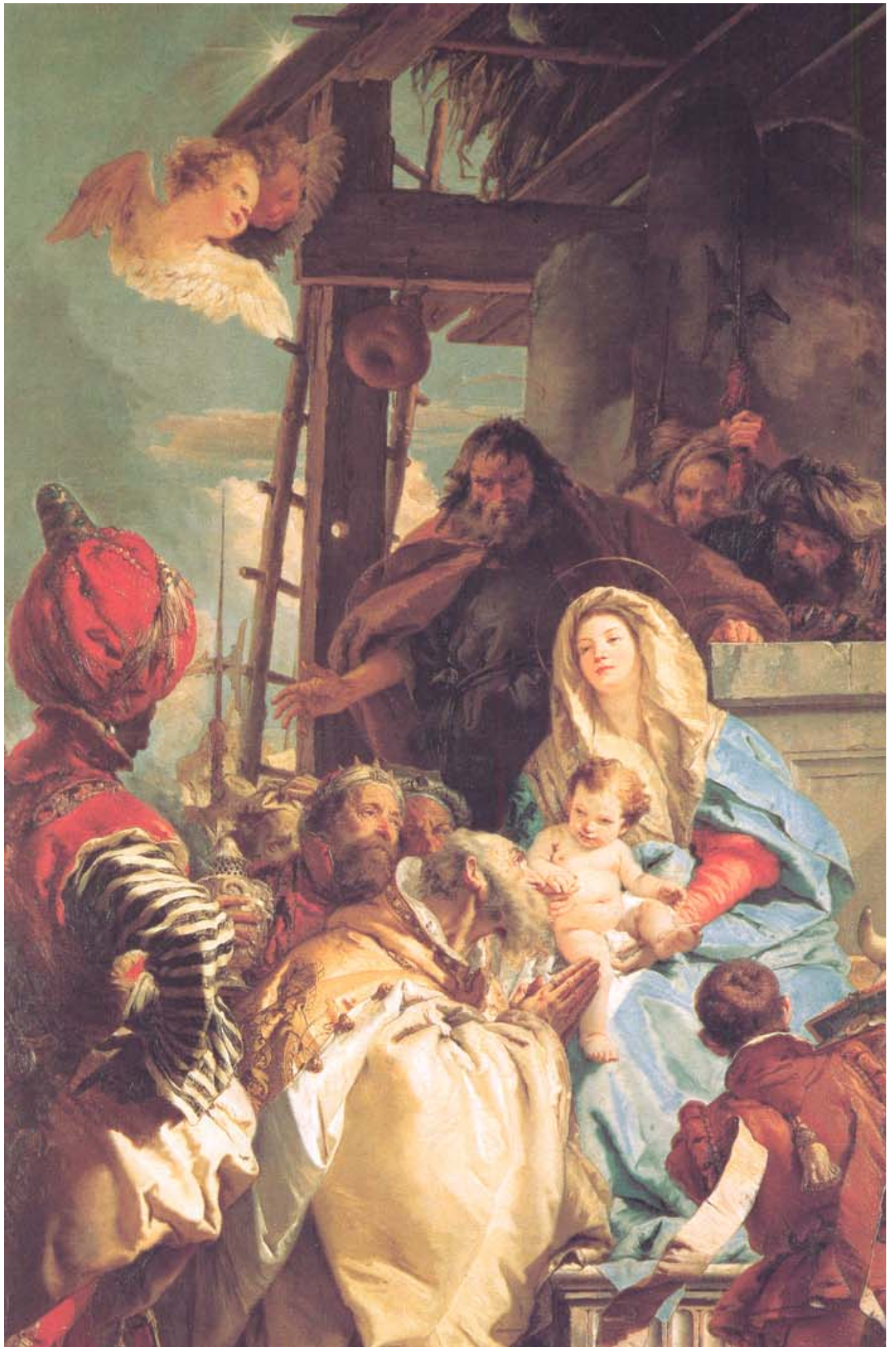

26 Δεκεμβρίου 2019

Μητροπολίτου Αντινόης Παντελεήμονος: Στη Γέννηση του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Με ιδιαίτερη Χάρη οι ιεροί υμνογράφοι της Ορθόδοξης μας Εκκλησίας εξυμνούν το γεγονός της θείας Οικονομίας μέσα από τους ιερούς ύμνους της σημερινής γιορτής της ενσάρκωσης του Υιού και Λόγου του Θεού, του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Το γεγονός τούτο της θείας ενσάρκωσης του Θεού Λόγου αποτελεί μοναδικό και ανεπανάληπτο. Δι' αυτού διασημαίνεται όχι μόνον η απαρχή της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, αλλά ταυτόχρονα εκφράζεται η άπειρη αγάπη του Τριαδικού Θεού προς το πλάσμα Του, δηλαδή τον άνθρωπο.

Οι άγγελοι στον ουρανό πανηγυρίζουν, συναγάλλονται, συνευφραίνονται και συνδοξολογούν μετά των ποιμένων της ταπεινής πόλης της Βηθλεέμ. Τα σύμπαντα σκιρτούν χαρμωδώς και αγάλλονται. Η γη προσφέρει το σπήλαιο· η έρημος την φάτνη· οι ουρανοί τον αστέρα· οι μάγοι τα δώρα· εμείς δε όμως, τα λογικά δημιουργήματα του Πλάστη και Δημιουργού των όλων, που ως Βρέφος σήμερα τίκτεται, σπαργανώνεται και κατακλίνεται στη φάτνη των αλόγων, προσφέρομε τον εαυτό μας, την καρδιά μας και την ψυχή μας στο Θείο Βρέφος.

Ο άνθρωπος, από την αρχή της δημιουργίας του, προικίσθηκε με πολλά χαρίσματα και σοφία. Ο Θεός τον τίμησε ως βασιλέα της φύσεως. Αποτελούσε δε την κορωνίδα της όλης δημιουργίας, έως ότου ο Διάβολος φθόνησε τόσο πολύ την τιμή και δόξα με την οποία περιέβαλλε ο Δημιουργός τον άνθρωπος, ώστε διά δόλου κατόρθωσε να εξαπατήσει τους πρωτοπλάστους.

Η παρακοή της θείας εντολής αποτέλεσε την απαρχή όλων των οδεινηρών του ανθρωπίνου γένους. Μέσα στην απεγνωσμένη προσπάθειά τους ο Αδάμ και η Εύα προσπαθούν να καλύψουν την γύμνωσή τους. Η γύμνωση αυτή δεν είναι η γύμνωση του σώματος, αλλά η πνευματική γύμνωση της στέρησης της θείας Χάριτος του Θεού, η οποία εγκατέλειψε τον άνθρωπο την στιγμή που εκείνος εγκατέλειψε τον Θεό και εμπιστεύθηκε τον όφιν, τον αρχέκακο και μισάνθρωπο.

Ο νους και η συνείδηση του ανθρώπου σκοτίζονται και αμαυρώνονται. Οι πρωτόπλαστοι μένουν αμετανόητοι. Δεν εκμεταλλεύονται τις τρεις ευκαιρίες που τους προσφέρει ο Θεός για συγχώρηση. Ο ένας επιρρίπτει τις ευθύνες στον άλλον, και το χειρότερο απ' όλα ήτο το γεγονός, ότι ο Αδάμ, που ευηγερτήθηκε περισσότερο απ' όλα τα δημιουργήματα, επιρρίπτει την ευθύνη της δικής του πτώσεως στον ίδιο τον Θεό του.

Αυτή η αγνωμοσύνη του Αδάμ και η προσβολή του Θεού είναι η λεγομένη προπατορική αμαρτία. Έκτοτε, η αμαρτία αυτή κληρονομείται από τον κάθε άνθρωπο, ως καταγόμενοι από τον Αδάμ, και διά του μυστηρίου του Ιερού Βαπτίσματος συγχωρείται και αποπλένεται.

Η πτώση των Πρωτοπλάστων υπήρξε μεγάλη, όση μεγάλη ήτο και η ευεργεσία που δέχθηκαν από τον Θεό. Εκείνος, τους χάρισε όλη την φύση και έθεσε μία εντολή να τηρήσουν. Εκείνοι, είχαν τα πάντα και θέλησαν να σφετερισθούν την θεότητα· από εγωκεντρισμό και εγωπάθεια επιδιώκουν παρανόμως να γίνουν θεοί όμοιοι με τον Δημιουργό τους. Ο Θεός θέλησε να τους τελειοποιήσει με την εξάσκηση της υπακοής στο θείο Θέλημά Του, αλλά εκείνοι θέλησαν άκοπα να αρπάξουν τα ύψη της τελειότητας. Τα αποτελέσματα υπήρξαν οικτρά όχι μόνον για τον Αδάμ, αλλά και για όλους τους απογόνους του. Φόβος, δειλία, αλληκατηγορία, ψεύδος, συγκοφαντία, μίσος, φθόνος, φόνος, έχθρα, φθορά και τέλος αυτός ο θάνατος διαδέχθηκαν την παραδείσια ζωή των Πρωτοπλάστων.

Ο άνθρωπος από βασιλέας της κτίσεως, βρέθηκε σκλάβος της αμαρτίας και του θανάτου. Ό,τι κι' αν έκαμνε δεν μπορούσε να αποκαταστήσει την σχέση του με τον Θεό. Η διάνοιά του σκοτίσθηκε τόσο πολύ, που αντί να λατρεύει τον Αληθινό Θεό, στράφηκε στη λατρεία των στοιχείων της φύσεως. Τα είδωλα αντικατέστησαν τον Τριαδικό Θεό και ο άνθρωπος οδηγείτο από πλάνη σε πλάνη.

Η αγάπη του Θεού όμως δεν άφησε το πλάσμα των χειρών Του έρημο και απροστάτευτο. Ως στοργικός Πατέρας προετοιμάζει τον δρόμο για την σωτηρία. Ο Θεός διά μέσου των Προφητών διαγγέλλει τα χαρμόсуνα μηνύματα περί της αποστολής του εκλεκτού Υιού και Λογού του Θεού. Ο Μεσσίας, ο Σωτήρας του κόσμου, θα προέλθει από Παρθένο Αγνή Κόρη, η οποία διά της αγιότητάς Της ευηρέστησε τον Θεό και απέδειξε, ότι ο άνθρωπος είναι δυνατόν να κατανικήσει την αμαρτία και να γίνει σκεύος εκλογής. Ο Θεός Λόγος θα γεννηθεί εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και θα γίνει άνθρωπος όμοιος με εμάς, χωρίς αμαρτία. Η αποστολή Του θα είναι μία, να σώσει τον λαό Του από την σκλαβιά της αμαρτίας και την τυραννίδα του θανάτου.

Ο Μωυσής, εν Πνεύματι Αγίω, βλέπει την φλεγόμενη και μη καιομένη Βάτο. Ο Ιακώβ την Κλίμακα που ενώνει γη και ουρανό. Ο Ιεζεκιήλ την Ανατολική Πύλη του αγιαστηρίου διά της οποίας μόνον Κύριος ο Θεός θα διέλθει δι' αυτής. Ο Αββακούμ την Δρόσο. Ο Ησαΐας την Παρθένον Μαρία, εκ της οποίας εγεννήθη ο Ιησούς, ο λεγόμενος Χριστός, που στην Ελληνική μεταφράζεται Εμμανουήλ και σημαίνει ο Θεός είναι μαζί μας.

Και πράγματι, όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου έστειλε ο Θεός τον Υιό Του, ο Οποίος γεννάται εκ της Παρθένου Μαρίας και ως βρέφος σπαργανούται και περιτέμνεται. Ως νήπιον, καταδιώκεται από τον παράφρονα Ηρώδη. Ως άνδρας τέλειος, συναναστρέφεται με τους ανθρώπους και διδάσκει τα πλήθη. Ως πλάνος, από τους Ιουδαίους συκοφαντείται. Ως ληστής, συλλαμβάνεται και αδικώς καταδικάζεται. Ως κακούργος, σταυρώνεται και την τρίτη ημέρα ως Θεός Παντοδύναμος αναστήνεται. Και όλα αυτά τα υπέστη για να αποκαταστήσει τον Αδάμ και τους εξ Αδάμ.

Η Γέννηση του Υιού και Λόγου του Θεού υπήρξε η εκπλήρωση της θεϊκής υποσχέσεως περί της σωτηρίας των ανθρώπων, και η οποία αρχίζει με την γέννηση στην Βηθλεέμ και καταλήγει στην επί του Γολγοθά Σταύρωση, την ένδοξη τριήμερη Ανάσταση και την Ανάληψη του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού στα δεξιά του Θεού. Διά της Θείας Οικονομίας ο Υιός και Λόγος του Θεού κατήργησε εκείνον, που κατείχε την εξουσία του θανάτου, δηλαδή, τον Διάβολο, και χαρίζει σ' όλους που πιστεύσουν στο Όνομά Του ζωήν αιώνιο.

Η Γέννηση του Χριστού ανέτειλλε στην ανθρωπότητα το Φως της αληθινής Θεογνωσίας. Ο άνθρωπος, ελεύθερος πλέον από το σκοτάδι της περί Θεού αγνωσίας, μπορεί να γνωρίσει τον αληθινό Θεό και Πλάστη του μέσα από το Φως του Ευαγγελίου και της Εκκλησίας. Απελευθερομένος από το ψευδοκράτος και την πλάνη της ειδολωλατρείας, μπορεί και προσκυνεί τον Ένα Τριαδικό Θεό. Γνωρίζει τον δρόμο, που θα τον οδηγήσει στην κατάκτηση των αρετών και της αγιότητας. Ελεύθερος μπορεί να βαδίσει τον δρόμο προς την σωτηρία.

Ο Θεός αφήνει τους ουραμούς και κατέρχεται στη γη. Γίνεται άνθρωπος, για να ανεβάσει στα ύψη της θεότητας τον άνθρωπο. Ο Άσαρκος, λαμβάνει σάρκα. Ο Ασώματος, δέχεται σώμα. Εκείνος, που δεν Τον χωρούν τα σύμπαντα, περιορίζεται στα όρια της ανθρώπινης φύσεως, και ταυτόχρονα πληρεί τα πάντα με την θεϊκή Του παρουσία.

Θεός και άνθρωπος. Δύο φύσεις και δύο θελήσεις, που παραμένουν ασυγχύτως ενωμένες υποστατικά στο ένα Θεανδρικό Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

«Ο Λόγος σαρξ εγένετο», όχι ότι ο άνθρωπος έγινε θεός, ούτε ότι ο άνθρωπος ανέβηκε στον ουρανό, αλλά ότι ο Θεός Λόγος από αγάπη προς τον άνθρωπο ανέλαβε όλη την ανθρώπινη φύση για να την αγιάσει και να την σώσει. Ο Θεός Λόγος, με την γέννησή Του, κατανίκησε την αμαρτία και λύτρωσε το ανθρώπινο γένος από τη φθορά και τον θάνατο. Και χωρίς αυτή τη Θεία Οικονομία, κανείς δεν θα μπορούσε να κληρονομήσει την αιώνια Βασιλεία του Θεού.

Ο Θεός Λόγος αυτό-αποκαλύπτεται στον άνθρωπο και τον καλεί να γίνει μέτοχος της Βασιλείας Του. Καλεί όλους τους ανθρώπους να εισέλθουν διά της στενής και τεθλιμμένης οδού. Δεν θέλει κανένα να χαθεί. Όλοι αξιώνονται να γίνουν υιοί, κατά χάριν, και συγκληρονόμοι Χριστού.

Η Γέννηση του Σωτήρα και Λυτρωτή μας Ιησού Χριστού, του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός, αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί, μας απευθύνει, σήμερα, ένα μήνυμα και μία πρόσκληση.

Να ακολουθήσουμε όλοι το αστέρι, που θα μας οδηγήσει στην Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Μας προσκαλεί να γονατίσουμε μαζί με τους ταπεινούς ποιμένες μπροστά στο Δημιουργό του παντός. Μας προσκαλεί να γίνουμε συνοδοιπόροι με τους τρεις Μάγους και να προσφέρουμε ως πολύτιμα δώρα τα δάκρυα της μετανοίας. Μας προσκαλεί να ανοίξουμε την πόρτα της ψυχής μας και να δεχθούμε μέσα στη φάτνη της καρδιάς μας το Βρέφος της Αειπαρθένου Μαρίας. Μας προσκαλεί να αφήσουμε τη χλυδή, τη ματαιοδοξία, το μίσος και την κακία, που οδήγησαν τον Ηρώδη στη κατάκρισή του. Μας καλεί να δεχθούμε με την απλότητα της καρδιάς μας το αγγελικό μήνυμα, ότι «σήμερον εγεννήθη υμίν Σωτήρ, ος εστιν Χριστός Κυρίου» και να ψάλλουμε γηθοσύνως το «Δόξα εν υψίστοις θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».